

Det er hidtil antaget, jfr. bet. nr. 540/1969, side 159, at et selskabs kreditforhold i forbindelse med ordinære erhvervsmæssige transaktioner ikke omfattes af AL § 115, således at der i disse tilfælde ikke er krav om sikkerhed og begrænsninger i forhold til egenkapitalen. Ligesom det var tilfældet i AL 1930 og AL 1973 er det ikke fundet nødvendigt at optage en udtrykkelig bestemmelse, der undtager sædvanlige forretningsmæssige dispositioner fra forbudet. Lån eller sikkerhedsstillelse fra et selskab, omfattes således ikke af forslaget § 115, stk. 1, hvis der er tale om dispositioner, der er erhvervsmæssigt begrundet og er sædvanlige både for selskabet og inden for branchen i almindelighed.

Strafsanktioner i AL § 161, stk. 1, omfatter efter forslaget også § 115 a, stk. 2, 2. pkt. Endvidere indeholder forslaget § 161, stk. 2, hjemmel til at straffe opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med forslaget § 115, stk. 1 og stk. 2. Der opnås derved sammenfald mellem de ubetingede regler efter § 115, stk. 4 og 5, og straffehjemmelen efter § 161, stk. 2, for opretholdelse af de nævnte dispositioner. Forslaget vil indebære, at straffeforældelsesfristen ikke begynder at løbe, før den ulovlige tilstand er bragt til ophør.

Et flertal i selskabsretspanelet mener ikke, at der ud over årsregnskabslovens § 46, stk. 4, er behov for særregler for lån til aktionærer eller selskabsledelse, men finder dog ikke, at der bør være fri adgang til at udlåne beløb til aktionærer. Flertallet foreslår en ordning, der går ud på at forbyde lån til aktionærer, der har 25 pct. eller mere af aktiekapitalen. Flertallet finder det ikke påkrævet at opretholde de gældende krav vedrørende sikkerhed, jfr. AL § 115, stk. 1. Flertallet går ind for forbudet mod finansiering af aktiekøb i AL § 115, stk. 4, med undtagelse af medarbejderordninger. Endelig foreslår flertallet regler om bestyrelsens samtykke til ydelse af lån og henviser til reglerne i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab, som indeholder oplysningskrav om ydede lån og om vilkårene for lånene.

Panelets mindretal påpeger, at der ikke er behov for at opretholde en låneadgang for selskabsdeltagerne, idet låntagning kan ske gennem de sædvanlige kanaler for kreditformidling, såfremt låntagerne kan stille tilstrækkelig sikkerhed. Det nævnte mindretal ønsker iøvrigt forbudet udvidet til at omfatte såvel aktionærer, bestyrelsesmedlemmer og direktører inden for alle selskaber i en concern som nære slægtninge.

Det findes betænkeligt at lempe adgangen til låntagning som foreslået, bl.a. fordi de oplysnings-

krav, der er opstillet i årsregnskabsloven, og de gældende regler om minoritetsbeskyttelse næppe på tilstrækkelig måde vil kunne dæmme op for misbrug. Endvidere er det næppe hensigtsmæssigt at knytte låneadgangen til bestemte procentgrænser, idet der ikke er nødvendig sammenhæng mellem en aktieposts nominelle størrelse og den indflydelse i et selskab, som den faktisk repræsenterer.

Som nævnt ovenfor vil en eventuel udvidelse af den af forbudet omfattede personkreds kunne tages under overvejelse på grundlag af erfaringerne vedrørende bestemmelsens virkning i praksis. Det samme gælder forslaget om at udvide forbudet til at gælde alle concernselskaber.

Til nr. 61

Til fremme af opløsningssagerne i denne og den følgende paragraf, jfr. forslaget nr. 62, foreslås det at gøre overregistrators beslutning om at kræve opløsning endelig, dvs. uden mulighed for administrativ rekurs, således at – når anmodning til skifteretten er indgivet – kun domstolene kan afgøre, om opløsning skal undlades.

Til nr. 62

Af forslaget til en ny AL § 118 fremgår, at såfremt et aktieselskab ikke rettidigt og efter en af overregistrator fastsat frist indsender årsregnskab til aktieselskabs-registeret, foranlediger registeret, at selskabet opløses af skifteretten. Det forekommer, at selskaber, der i realiteten er ophørt – undertiden kort tid efter stiftelsen – ikke afmeldes i aktieselskabs-registeret. En tvangsopløsning vil efter gældende ret i almindelighed først kunne gennemføres længe efter, at de implicerede parter har glemt eller forlagt regnskabsmæssige oplysninger om selskabet. Af hensyn til skifteretternes arbejde og i det hele taget en forsvarlig opløsningsprocedure vil en hurtigere reaktionsmulighed fra registerets side være hensigtsmæssig.

Skærpelsen tilsigter endvidere at sikre en nøje efterlevelse af fristen for indsendelse af regnskab, der er en forudsætning for, at offentligheden kan få en aktuel indsigt i selskabernes regnskabsforhold. Der er dog fortsat en bestemmelse om en rimelig frist for afhjælpning af den manglende regnskabsindsendelse m.v.

Der er erfaring for, at det kan være vanskeligt og undertiden umuligt at gennemføre et krav om revision i et selskab, enten fordi der ikke kan findes en revisor, der vil gennemføre revision på de vilkår, selskabet byder, eller fordi man ikke ønsker at betale omkostningerne ved revision. Der er ofte